

3. szám.
Január 17-én 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** má-fél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 8 frt., 6 hóra 4 frt., 3 hóra 2 frt.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárunknál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonpareille sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek: Az I. nemzetközi hirdetési irodájában **Láng Lipót és társa, Budapesten, FÜRDŐ-UTCZA 1. sz. s.**

XXVI. kötet.

A LŐPOROS LÁTOGATÓ.

Elbeszélés írta: JÓKAI MÓR.

W . . . bankár, a legelső magyarországi financier, a ki megmutatta, hogy nálunk is meg lehet gazdagodni ha valakinek esze, vállalkozó szelleme és szerencséje van hozzá, igen jó viszonyban át Pestmegye akkori első alispánjával Ny. P.-al.

A többek között Ny. P. volt a bankárnak a keresztapja.

Igaz, hogy a keresztfiú ötven esztendő volt, a keresztapa pedig csak harmincz; de a helyzetet mingyárt megérthetővé teszi az a körülmény, hogy W . . . bankár ez idős koráig a Mózes-hítét követőkhöz tartozott s azoknak igen tekintélyes és buzgó előljárója volt.

Egy reggel meglátogatja W. az alispánt, és így szól hozzá:

— Én felkérem önt keresztapámnak: kálvinistává akarok lenni.

— Szolgálatára állok; monda Ny . . . P.; de miért épen kálvinistává, miért nem egyszerre katolikussá? az az uralkodó vallás, ez ad legtöbb előnyt az áttérőnek.

— Igaz: szólt a bankár; de hát így áll a dolog. Az aerarium most hirdeté ki a bánáti kamarai bérletét.

Csak három napi határidőt tűzött ki a csödre. Ez arra való, hogy a bérlet a bécsi bankárok monopoliuma maradjon. Én elakarom ezt nekik ütni a kezükről, olyan magas ajánlattal, a minőt ők nem is sejtjenek. Így is nagyon jó vállalat lesz az. De nem versenyezhet más, csak keresztyn. Nekem tehát ki kell keresztelkednem, hogy győzelemhez jussak. Ha a pápistákhoz megyek, azok olyan hosszú czeremoniát csinálnak velem, hogy elkésem a csödületből; de a kálvinistáknál áttérhetek még ma: holnap mehetek Bécsbe, s holnapután enyim a kamarának a bérlete. A fiamat aztán már katolikusnak kereszteltetem. Az rá ér.

Így lett Ny. P. keresztapja W.-nek, W . . . kálvinista, a fia katolikus, a leánya maradt atyai hitén.

Gyönyörű szép leány volt. Mintaképe a Szulamithnak az »énekek éneke« eszmény alakjának, Ny. P. maga is nagy bámulója volt bájainak.

A bankár hajlandó lett volna leányát hozzá adni nőül: »nem lenne rossz partie!«

De Ny. P. éles szemekkel birt; jól vette észre, látogatásai közben, hogy a szép fekete szemek napsugarai egy planétát világitanak meg, Z. Miksa, ábrándos

arczu, szöghaju ifju alakjában s nem akart napfogyatkozást előidézni közöttük.

Z. Miksa könyvvivő volt a bankár irodájában: derék, szorgalmas, eszes és jámbor életű ifju: régi hű hivatalnok; ki egész nap ott dolgozott az irodában főnöke magány dolgozó szobája mellett: az egész család becsülte: voltak chanceai a szép fekete szemek irányában.

Egy reggel ajtóstul rohan be Ny. P. alispánhoz a bankár.

Fején nem volt főveg: csak otthoni kabátja volt rajta, az is szétnyilva, nyakkendőjének a csokra hátul a nyakcsigolyáján, lábán házi papucs, alig tudott szólni, úgy el volt fulladva a futástól.

Mikor nagy nehezen annyira lecsillapodott, hogy összefüggő szavakat tudott előhozni, akkor aztán megtudta tőle Ny., hogy mi történt vele?

A legkorábbi reggeli órákban egy régi ismerője látogatta meg a bankárt, kivel sok üzleti dolga volt mindig; Cs. . cs gazdag bánáti földesúr ügyvédje. Fontos és sürgetős ügyben jött hozzá.

A bankár leültette őt maga elé a karszékbe, úgy hogy az íróasztal közte és a látogató között maradt.

Ez elővigyázattal azóta szokott élni, a mióta egy báró H. n. k. r. kikapta a kezéből a huszezer forintos váltóját — és lenyelte.

Mondá az ügyvédnek, hogy adja hát elő azt a sürgetős és fontos ügyet.

Az ügyvéd igen röviden szólt:

— Uram. Én rám a főnököm tegnap huszezer forintot bízott, s én azt az éjjel mind elkártyáztam. Ha ma rögtön elő nem tudom teremteni azt a huszezer forintot, akkor én semmivé vagyok téve.

— No ez bizony elég sürgetős és fontos ügy önre nézve, szólt hideg flegmával a bankár.

— Én tehát nem tehetek mást, mint hogy ön felkérem, ajándékozzon nekem huszezer forintot rögtön, különben itt ön előtt lövöm magamat agyon.

S azzal egy felvont sárkányú pisztolyt ugratott át a markába a bő kabátujjából, hol azt eddig rejtve tartá.

A bankárnak is ott hevert mindig egy pár pisztoly az asztalán netaláni orvtámadások elleni védelemre. Hanem hiszen ez esetben a támadó csak öngyilkossággal fenyegetőzött. A bankár hideg vérrrel felelt:

— Én rám nézve pedig ez az ügy se nem sürgetős, se nem fontos.

— De nagyon fontos: szólt nevető akasztófa-

humorral az ügyvéd, mellényét és ingét hirtelen felszakitva; mert, nézzen ön ide: itt van a mellemre kötve tizenöt fonflőpor: én ebbe lövök bele s akkor ez önt is a falhoz mázolja, engemet is.

A bankár vérét fagyni érzé ereiben, a mint hallá, hogyan csörgedezik a löpor a felső papirból az alsóba alá a veszedelmes látogató mellén.

— Nos uram; szólt az ügyvéd, a pisztolyt önmellének szegezve. Ide adja ön azt a rongyos huszezer forintot, vagy akar velem együtt repülni?

A bankár komlokán a félelem halálveritéke gyönyöközött.

Abban a veszedelmes pillanatban egyszerre megragadja egy kéz az ügyvéd kezében a pisztolyt hátulról s kicsavarja azt abból, mielőtt elsűthette volna.

A hű könyvvivő volt az, ki a félig nyitott iroda ajtón át a rejtélyes látogató után leskelődött s a mint annak gonosz szándékát megtudta, odalopózott háta mögé s ügyesen lefegyverzé azt.

A hűség és a düh oroszlánynya tették az ábrándos halavány fiut. Kemény küzdelem után, főnöke segélyével sikerült a gonosz látogatót a földre leteperni s aztán a nagy pokróczba, mely a padlót takarja, bele hempergetni, hogy nem mozdulhatott többé.

Ekkor szaladt aztán az öreg bankár hajadon fött, slafrokban, papucsban Ny. P.-hoz fel a vármegye házra segítséget kérni.

Ny. P. rögtön ment maga a bankárházhoz fogdmegeivel, s azoknak őrizetére bizva a megkötözött gonosztevőt, miután az előleges vizsgálatot és vallatást megtette; még egy rövid üdvözlésre ott maradt a bankárnál.

Az egész család együtt volt, mindenki áldotta az egeket a szerencsés megmenekülésért és magasztalta a fiatal könyvvivő bátor és elhárított hősi fellépését a veszély percében.

Az öreg bankár maga is el volt érzékenyülve. Könyragyogott szemében.

Miksa reményei virágoztak. Most van itt a percz merni mindent. Most megközelíté az elérhetlent; a szép fekete szemek oly biztatólag ragyognak felé, Ő a nap hőse!

— Gyermekek: szól reszkető hangon a bankár az ifjuhoz; te ma derék ember voltál: életemet, vagyonomat mentetted meg. Ezért megjutalmazlak; jer ide.

Az ifju tétova léptekkel járult eléje, térdei reszkettek; a bankár kezét nyújtá felé, ő térdre borult s megcsókolá e kezét; — volt pedig abban a számára — egy ötförintos bankó . . .

Ez volt a jutalma.

Z. Miksa aztán kiutazott Amerikába, ott tiz esztendeig »d o h á n y b a n c s i n á l t e;« akkor visszajött, volt félmilliója. Még mindig szerette a szép Szulamithot és sietett azt fölkeresni.

Az pedig már akkor régen férjnél volt; volt öt gyereke és nyomott egymásza nyolczvannégy fontot, a schmuckja nélkül.

Középpárti pomologia.

— *Lásd, fiam, ezt a szilvát úgy hívják, hogy kék szilva.*

— *De hiszen ez egészen piros.*

— *Persze, mert még zöld.*

Theatraliák.

A foyerben.

— Kisasszony, jól esett a csók?

— Kivel beszél, vakmerő?!

— Bocsánat, én a Dóczy »Csókját« értettem.

— Oh azt! No az más. Az már nem is csók, hanem — csokoládé.

Előadás alatt.

Közönség. Szerző! szerző!

Severus király. Szerző nincs jelen. Bécsben van, írja a circulárét az osztrák magyar diplomatai képviselőkhöz. Sajnálom, de a szerzővel nem szolgálhatunk.

Szerző telegráfon megérkezik, füle mellett a toll még nedves, melylyel a circulárét írta. Négyzer meghajtja magát, aztán visszaül a telegráfra s befejezi a félbetapsolt diplomaciai körjegyzéket.

Az erkélyen.

Muki. Te megérrí az á csók á száz árrányát?
Kricsi. Biz az nem érrí meg, nágyon — szárráz.

KRÓNIKÁS ADOMÁK.

Vysocki.

A szabadság-hősök pantheonja ismét népesebb lett egygyel.

A halál kaszája következetesen pusztítja a

véres harczokból megmaradtakat. Miként egy nagy tölgynek korhadó ágai egymás után hullanak el. Elhunyt, miként katonái mondák — az »avándzsir generális« is.

Lengyel volt, ki mindent felhasznált, hogy hazájának használhasson. Csunya, törpe, kis, vörös hajú ember s nagy gondja volt rá, hogy torka szárazon ne maradjon. Szabadság-harcunkban fokról fokra tábornokságig haladt. Igy is megérdemelte az »avándzsir- generalis« nevet. Sok adoma és jellemző vonás kering róla, lássunk néhányat.

*

A nagy sarlói ütközetben zaszlóalyja élén, egyike volt az elsőeknek, kik áttörték az ellenséges harczvonalat. A mellette levő Tallóczy százados vevé csak észre, hogy Vysocki vérzik. Figyelmeztetve sebére, vállvonitva mondá:

— Semmit sem csinálík, pálinka begyógyulík.

*

A felvidéki csetepatéknál nevezetes jel-szava volt az »avancez!« Honvédeink, ha előnyomultak s láták a vörös hajú kis Vysockit, lelkesedve harczoltak. Ily alkalommal történt, hogy Vysockit lovastúl együtt felemelték s úgy vitték előre.

*

Ha pálinkája nem volt azt mondá:

— Adjutant wird mit mir schlafen. (Subrosa, ha palinkája volt, segéde nem alhatott vele t. i. annyit beszédett a jóból.)

Mátyás király és a bús rokon.

A XV. seculumban, világbiró Nagy Mátyáshoz bekopogtatott egy főnemes, ki a már akkor is divó perlekedési viszketeggel dicsekedhetett, perlekedvén testvéreivel 15 esztendeig.

Történt pedig, hogy búsörömeire testvéreit Uriel kardja elérte.

Gyászban szakállosan jelenik meg Matyásnál, mint panaszos ember.

— Ugyan mért búsul, — szólítja meg Matyás — miért gyászat?«

— Testvérem kora halála, uram király.

— Engedjen meg, szóló Matyás, ha nem ismerném, azt kellene hinnem, hogy nem kora, hanem késő halált akart mondani.

Ekkor is fején találta a szeget Hunyad hős fia.

Napoleon és Bem.

A Berezinánál 1812-ben ugyancsak szorította az orosz Barday a francia utóhadat. A hidnál Napoleon személyesen parancsnokolt, s ekkor történt, hogy egy orosz gránát épen lóvá lába előtt furodott a földre.

E jelenetre egy magános ágyulövés hallszik s Barlay megsérülve lábán, a földre rogy. Az ütég tüzére — Bem volt.

Tallérossy Zebulon levele

Mindenvaró Adámhoz!

Tekintedezs barátom uram!

De kirem, mire valo obigatas, hiszen az ország helyzete nem olyan desperatus!

Horn Ede barátom, aki pedig irti hoza, olyan szípen kiszamitolja, hogy semi baja nincsen nekünk, csak torka vires kicsit.

No tesik elkípzelyni: van nekünk 1874 esztendőre kétszáznygy millio bevitel. Kicsi hija fertaly milliard! Az igaz, hogy csak papíroson, de másnak mig azon se síncs.

Az izz igaz, hogy mire ez a piz status kasszaba bekerül, behajtasi izz egyib kölcsigek titulusa alatt ugy 57 milliocska el el ragad utközben imitamot egyiknek masiknak markaba törvényesen; marad enilfogva 137 millio. Mig mindig szip piz!

Mar most ebül 122 millio forintocskat szípen elküldünk Bicsbe közös kiadásokra, vasuti garancziakra, quotaba, izz töb efile kedveskedisre. Vagyunk gavalírok.

Maragya nekünk tizenöt millio magunk szükségire. Izs mink ebül a tizenöt milliobul fizetyük 52,000 birot, 52 ezer mas hivatalnokot, feltartunk honvidsiget, ipityük oskolakat, lanczhidakat, filbeszakat izz ujonan engedilyezet vasutakat, vamházakat, posta izz telegrafpalotát, új parlamentházat, zorszagutat, tartunk magunknak orszaggyülist. különfile minisztereket, izz miniszteriumokat, alami rendörsiget, csinyalunk csatornazasokat, kikerekítünk varmegyiket, kiszitünk katasztert, organizalunk,

reorganizalunk s a kit szeretünk, akasztunk nyakaba, három hivatalnak fizetisit munkajat senkinek se nyakaba, fizetünk magunk adosaganak kamatjat, kipótolunk saját vasutaink elmarat jóvedelmeit, csinyalunk egymasnak perczentekeket, prezenteket közösbül stb. stb.

Mar most szeretnim in latnyi, melyik ország tugya azt utanunk csinyalni! Hat nem vagyunk mink nagyon takarikosak, hogy ezt a sokat mind kiteremtünk tizenöt milliobul.

Izs mig az a Kossuth okot tanalya panaszkodasra ros gazdalkodas elen!

De hiszen tuta Horn Ede barátom, mit csinyal, mikor elkezte közös kiadásokat nem bolygato parthoz tartoznyi! Magam izz utana megyem.

Tekintedezs barátom uram!
alazatos szolgálja

T. Z.

Post scriptum. Ugyan micsoda pancsot öszszepancsolta omladinával kormány Pancsovan?

T. Z.

Mit csinál a 21-es bizottság?

Üres terem jelöltetvén ki ülési számára, a bizottság azonnal felfogta a helyzetet, hogy ő reá most isteni feladat vár: t. i. semmiből kell megteremtenie a világot.

Nem becsüli ugyan annyira az erejét, hogy a munkát hat nap alatt vélné elvégezhetni, de azért azonnal hozzálátott a nagy feladat teljesítéséhez, mindenek előtt hozatván székeket, amelyekre a tagok letehessék fáradt tagjaikat.

Az után az elnök az ülés megnyitottnak jelentette ki. Hogy a bizottságot bezárnák, — mint azt a lapok irták, arról még mostan szó sem lehet. A bizottság megalakulván, kisebb választmányt küldött ki kebeléből arra nézve, hogy e választmány ismét a maga kebeléből küldjön ki alválasztmányokat, melyek bizottságokká alakulván, albizottságokat küldjenek ki és ezek küldöttségeket meneszsenek kebelükből az iránt, hogy ezek alküldöttségeket alakítván, véleményt terjeszsenek elő az iránt, hogy quid nunc?

Idáig tehát szerencsésen eljutottunk és így el lévén háritva a legnagyobb nehézségek, most már a többi munka csak bagatella s az ország bizalommal tekinthet a 21-es bizottság munkálatai elé.

A HELYZET.

K—s M—n. Ugyan fiuk, nem gondoljátok meg, hogy ennek nagyon örül valaki odaát?
Azok. Hiszen mi azért tiszteljük az egymás személyét.
K—s M—n. No nem adnám én egy vak lóért, hogy jó messze esem ettől a tisztelettől.

A t o m b o l a -

— Bementem tisztességes szalonruhában.

Ama bizonyos Pál monológja.

*Bolond Istók! bizony pompás darab!
De nem csuda! husz esztendő alatt!
— 'Sz Ro ihányi csak rövid időn készül
'S mégis megáll a helyén vitézül —
Mert nem hiszem, hogy ne gyúrták volna,
Azt a verset mindéig azóta,*

*»Nonum prematur annum« .. nem igaz!
Ámbár Horácz kántál így, a bibasz.
— Hogyha verset gyúrtál, rögtön ad ki
Pugyillárisod így nem apad ki.«
Ez az elv az, mi ma általános . . .
S mégis, mily bölcs ember ez a János!*

*Ő verset ír, de meg nem mutatja
Csipetnyit ad, és azt szagoltatja,*

*És mikor már majd kihúzzuk érte,
Egy marokkal ismét vet élénkbe . . .
Azt enyém meg, bár kínálok sorban,
Kazalszámra hever a sarokban. (Szerk.)*

*Hanem iszen tudom már a módját!
— Szídtátok a nagyapám áldóját:
Mért nem vagyok Romhányival készen?
Azt mondtátok: hadd lássuk egészen.
— Nem látjátok! epedjetez érte,
Husz év múlva jön még csak a vége.*

Haszontalan tudnivaló.

> Hire jár, hogy **Báró Balbácsi Bácsi** el fogja csapni a »Hunnia« egész szerkesztőségét, és maga fogja tele tölteni a lapot érdekes »programmtöredékekkel«, a

estélyről.

— Ki jöttem — jelmezben.

a melyekkel visszavívja azt az alkotmányunkat, a melyet Mohácsnál elvesztettünk. Ecce, egy 1526 előtti párt!

☛ A »Magyar Állam« nágyon megharagudott az »Ellenőrre«, amért ez azt írta, hogy minek Budapestnek főpolgármester, mikor a főispánok is feleslegesek. »Hát a constáblerek nem feleslegesek?« kérdi a szent ujság. — Dehogyan nem! Alkalmazzuk helyettök az ecclesia militanstan, hadd legyen hasznos tagja az emberiségnek az is.

☛ Pécsett is megülték a bibornoki ünnepélyt egy ebéddel, melynél az asztal közepén diszelgett a piros bibornoki biretum — czukorból. A kalapot aztán megtették.

> A »Pesti napló« írja, hogy a halott kémek és bábák letették a hivatalos esküt. Szegényeket még holtuk után se hagyják pihenni.

☐ Megjelent egy »Korszerű szó, a 21-es bizottság tagjaihoz,« melyben azt ajánlják, hogy Magyarországon alkossunk államot az Éjszakamerikai Államok mintájára.

Hát akkor miből élnének meg a — hű alattv: 'ók.

☉ Csákováról írják a »Középpárt«-nak, hogy ott a visszalépett alapítványi igazgatónak 5200 ft. abfertigungot rendeltek kifizetni abból az adópénztárból, melyből az ottani honvédszázalaj sem tudta kikapni a 700 ft-át, mert csak 300 ft van benne. — Ugyan mért nem adták neki abfertigungnak az egész csákovai uradalmat? Hiszen telik!

☛ Németh Albertről azt a megdöbbentő-hírt olvastuk, hogy e hó 12-én Rómában püspökké szenteltetett föl. — (Utánjárásunknak sikerült felfedezni, hogy ez más Németh Albert.)

A muzulmán pápa.

(Béranger)

*Egy paptól eredett pápa,
Hogy Rómába utazott,
Elfogatott a tengeren,
S úgy Marokkóba jutott.
Ott dühöngött, átkozódott,
Tagadva istent magát.
— Szent atyám! szóla szerpapja —
Elkárhozol, mint kuttyád.*

*Mikor egy karót hegyeztek,
Félvén, hogy rá ő jöhet:
Az egyház erős sziklája
Szólt: Te segélj Mahomet!
E próféta különb mindnél.
Főlesapok sergébe hát.
— Szentatyám az ég nevére!
Elkárhozol mint kuttyád.*

*Oh jaj! most körülmetélik,
S pompás muzulmán leszén,
Kivált ha egy szent imánnal
Be-becsip kedélyesen.
S ő nem keresztyén dologra
Használta a bibliát.
— Szentatyám! ez mégis furcsa!
Elkárhozol, mint kuttyád.*

*Kalózgunyát ölt magára,
A félholdért vir, csatáz;
Sörbetet iztel, pipát fű,
S egy háremben lakomáz.
A turkó most fogolynők közt
Napjait így éli át.
— Szentatyám, minő e helyzet!
Elkárhozol, mint kuttyád.*

*Am egyszerre dögvész üt ki;
Kalózunk hajóra kap.
S pajzán, arczszal, szép turbánban
Köt ki Rómában a pap.
Keresztelkedjét meg újra,
— Haszontalan már a kád!
— Szentatyám! minő bolondság!
Elkárhozol, mint kuttyád.*

*Később, csufolodva folyton,
Ezen dühös renegát,
A zárdákat kiüríti,
A papságnak nőket ad.
Hanyattlik az egyház folyton,
Nem éget, zsidót pogányt —
— Szentatyám! vége Romának.
S el kárhozol, mint kuttyád.*

F. L.

Lenhossèkiá dák.

Uraim! ez tehát marha munka volt; mert én és a segédem két egész napig dolgoztunk rajta.

A görény oly szagot bocsát ki magából, hogy a mellette levő állatok elájulnak és elszaladnak.

Bor-e, vagy viz?

A kis papok borra szomjuzván, János inasukat küldték el a korcsmába. — János készséggel engedelmeskedett, mert az ily ügyleteknél egy kissé saját zseb-jére is lehetett gondolkodni, — ajándékot is kapott s a borból is jutott egy kis maradék.

Hanem bátornak és főleg ügyesnek kellett lennie, mert ha a leselkedő rector tetten kapja, — vége mindannyiuknak.

Fogott tehát két egyforma kökorsót.

Az egyikbe bort hozott, a másikba vizet öntött s vitte mindkettőt a dormitorium felé.

Már közel volt céljához, midőn egyik ablak fülkéből előlép a rector.

— »Mir visz kelmed János? — kérdé szigorral.

— »Vizet — nagyságos ur! volt az alázatos válasz.

— Mutassa, hadd izlelem! — mondá kétkedéssel a rector.

Más tapasztalatlan a vizes korszót nyújtotta volna a rectornak, János azonban a borosat adá át.

A rector szint így gondolkozott s azért azt meg sem izelve, rá mutat — a másikra.

— Ohó, engem rá nem szed! adja ide csak azt a másikat.

Azt aztán megizlelvén, érzi, hogy viz s így szabad utján engedé a furfangos inast.

Képzeltetni mily nagyot kaczagtak ezen a culisák (ágy-függönyök) mögött a szomjas kis papok.

Bölcs előrelátás.

Egy falusi gazdának váltó követelése volt; elviszi tehát váltóját egy ügyvédhez, ki megvizsgálván azt látja, hogy a váltó szövege, annak háttára le van mázsolva.

— Miért másolta ezt ide le? — kérdi csodálkozva az ügyvéd.

— Hát kérem, féltém, hogy elvész a váltó, hát legyen legalább másolatban meg!

AZ ANGYAL.

Examen volt, s a káplán úr
Kérdezé a kis gyereket:
— Van-e angyal itt a földön,
Láttál-e már? milyen lelet?

»Persze láttam; tegnap este
Eresztett ki az ablakon,
A káplán úr éppen egyet,
S utánna szólt: Pá! angyalom!« . . .

Szaladó.

A kaszárnyából.

Rapporton lévén a kapitány, következőleg panaszolta be káplárját:

— Bitt' genédige Hauptman, der Herr Kaplár hat mir a Nackensuppe gegeben. (poflevest akart mondani.)

Lassan a testtel.

A falusi nótárius orvos növendék fia a szünidőkben otthon lévén, azt kérdi tőle egy jó magyar ember, hogy miféle mesterséget tanul. A doktorságot, volt a válasz.

- Mikor szabadul fel? volt további kérdés.
- Más fél év múlva.
- Hát már akkor tud gyereket gyógyítani?

Az »Üstökös« eredeti okmánytára.

Egészségstábyok egy régi életbőlcstől.

Az evésről a négy, évszakban.

Ha kívánsz élni, tavaszon nem kell sokat enni,
Nyárban sem használ, ha sok étel asztalodonn áll
Hogy ne temessenek el, úgy élj az őszi gyümölcsessel.
Végy hozzá télben valamennyit akarsz az ebédben.

A vacsóra.

A hosszas vacsora, tested veti nagy nyavalyára,
Hát hogy könnyű lehess, légy vacsorától üres.

Az étkezésről egyáltalában.

Ételt megvessen, míg nem lesz gyomrod üressen.
Ezt által látod, az ebédet hogyha kívánod.
Ha vacsorálsz, bátran keveset kell innia gyakran.
Hogy ne fogyaszd magadat, az italtól kezd vacsorádat.
Végy a halra diót, husra kell ennie sajtot.
Egy dió jó, hasznos, azért kétfő három halálos.

Kerékgyártóiadok.

Uraim! Horváth Mihálynak 1873. évben kiadott történeti művében nincs egyetlen egy adat sem, mely nem volna meg 1867-dik évben kiadott könyvemben.

Buvárlataim, melyeket a budapesti 3 nagy könyvtárban, a könyvtár tisztek nagy örömére, tettem, abban találnak jegyzedési pontot, miszerint nem január, hanem február vége felé, úgy 29 vagy 30-dikán értekezett Széchényi Pál kalocsai érsek Rákóczyval; az év száma nem jut most eszembe.

Katona levél.

Kelt Ezen Tudósító indítványozó okirat Görczben Január hó 1-ső nap. 1874-ben.

Krecsman Mihály által Tisztelt község Érdemes előljárói!

Miután tisztelt előljárósági urak méltán tudhatják, hogy én mint a katonai életre jogosítva tettem Oktober 2873. első napjára be keletet Rukolnom az Ezredhez de ennek utána méltán és tisztos fiui kérelmemet méltó tekintélyét Tisztelt Érdemes község bírósági járatában ajánlanám, legyenek, jők pár sorraim rövid tartalmát kihallgatni: Tisztelt üdvözlettem mellett folyamodok az előljárósági urakhoz, és kitudakozva azon értékemet a mely hatra Maradt. Makk Janos Gyöpmester Mohacs-on. 8 frt 90 kr pénzbeli értékajánlata alkalmával, Törvényesen végrehajtani kérem.

Melyről is én tanusító Nngtát kaptam a »Tisztelt előljárósági urak előtt a mely nyugta!! található a Városházánál Doczi irnok urnal: Hát kérem méltótéljes Tisztelettel a Város előljáróságait legyenek jők Szives kérésemet meghallgafni. — És felkérem a Tisztelt előljáróságot rövid időn alkalmazva látni Saját Tulajdonomban.

Megjegyzendő azon tény is hogy a levél irat így Tartalmaztassék,

Fő Hertzeg Ferencz Károly 52-ik Gyalog ezred.
4 Batallon 5 század

Görtz Krecsman Mihály által.

Értesitettem a Tisztelt előljáróságot.

(Rövid magyarázata ez: Makk János helybeli gyöpmester Krecsman Mihály nevű segédje besoroztatott, s távozásakor gazdája neki 8 frt 90 krral adósa maradt, melyről neki a gazda egy kötvényt adott, s az most ujévkor lejárt. Mivel pedig a kötvény a város-előljáróságánál lett letéve, kéri az érdemes segéd — az összeg behajtását.)

Dithyramb.

Lajkó ecsém, Jóska ecsém
 Mi a guta van veletk
 Hogy mint arabicum gumi
 Úgy ragadoz a nyelvetek!
 Hohó komám nem úgy van az!
 Nem jöttem én ide sirni
 Hanem babért, dicső babért
 Nyerni: pohárharczot vivni,

Egy szót szólok, s hogyha e sem
 Oldozza fel a nyelvetek:
 Akkor Lajkó, akkor Jóska
 Legyen Isten ti veletk!
 Hallgassátok egymást veletk.
 Én bizony e süketséget
 De senkinek sem hallgatom!
 Hallottátok? Értettétek?

Hallották is, értették is
 Figyeltek is, mondókámra,
 S alig szóltam alig mondtam
 Egy »éljente« a szent hazára:
 Nyelvökbe szállt lelkük — s hárman
 Addig — addig éljeneztünk,
 Míg éretted drága hazám
 — Mi boldogság! — elrekedtünk.

Borus Vidor.

Műfordítás.

Egy híres poetával ment el egykor József császár egy kolostor előtt, melyen következő fölírás volt olvasható:

»Edimus panem in pulvere et bibimus lacrimas.«
 Fordítsd le nekem e mondatot szót a császár.

A poeta így tett eleget a kíváncsoknak:

»Annyit zabálunk, hogy porzik bele a világ és addig iszunk, míg csak könybe nem lábad a szemünk.«

Hogy írják az »ü« betűt?

A kis rövid »ü« betű leírásának szabálya, vagyis a s. p-i iskolában az írásmesterség elsajátítása lélekűtő magolta'ással;

»Az alsó közép vonaltól, jobbra dőlve, vékonyan fel a felső közép vonalig. Azon a nyomon mindjárt és egyenlő vastagon egyenesen le a középtér középeig.

Innét ki ugyancsak vastagon, jobbra dől irányban egyenesen le az alsó közép vonalig, s mondom kettő. Itt vékonyan ugyancsak kissé balra görbülve, aztán ismét jobbra dőlve, vékonyan fel a felső közép vonalig s mondom egy. Azon a nyomon mindjárt és egyenesen le a középtér középeig. Innét ki ugyancsak vastagon, jobbra dült irányban egyenesen le az alsó közép vonalig s mondom kettő. Itt vékonyan ugyancsak kissé balra görbülve, aztán ismét jobbra dőlve vékonyan fel a felső közép vonalig, s mondom: vége. Ekkor felemelem írószerelem hegyét s leteszem a leirandó betű felibe, a felső tér alsó harmadára, és írok egymás mellé két takaros gömbölyű pontot, s mondom: pontot a rövid kis »ü« betű felibe.«

Diák vers.

Sokszor mondá a tanárom:
 Tanuljon csak kegyesem
 »Mert a mit tanul s a mit tud:
 El nem lopja senkisem.«

Ily zöldet más nem is mondhat,
 Beláthatja mindenki,
 Mert hát a mit nem tanultam,
 A z t lopja el valaki!

Szerkesztői subroza.

Rézfokosnak. Ugy vagyom. — Az újabbak közt csak egy a használható, a többi régi. Valami alkalmi dolog inkább beválnék. — Str. L. urnak. Budavár. Legyen szíves föltételeit tudatni. — E. G. urnak Lőcsén. Ahhoz hasonló van mi nálunk két házi kosárral. — Érzékeny románczok. Magyar érzékenyek. — Aspiransnak. A többi nem alkalmas nekünk. — Szegedre. A dec. 22-ki küldeményről semmi tudomásunk. — K. P. Sárospatak, Ide vele. — Ó. M. Torda. Inkább csak rövidet. — P. A. Mátészalka. Használunk belőlök. — Lupus. Már ha százszor »megtörtént« is, még is rossz az. Sz. F. Laczháza. Átnézzük. — Krumpfli Miska. Roszul vannak azok írva. — Hegymögi Béliának. Egy volt csak közte, az se nekünk volt jó. Átadtuk másnak. — Szidinek. Válogatva megjárja. Politikátlan versek. Bizony azok. — Számla. Vannak annál jobbak. — P. S. Buda. Egy se használható. — A gazelatiermetű Gizela nagyon erőltetett. — A jelenkori bálványozókhöz. Mind igaz az, de a mi igaz, még nem mind vers. — Makra Petyinek. Kopott adomákat nem közlünk, tehát nem is díjazunk. — Csacsogó Csacska. Minél gyakrabban. A »kisértete« másutt szeretnők felhasználni! — Sheridánnak. Alkalmilag.

...ptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

LÁNG LIPÓT ÉS TARSÁ

1-ső nemzetközi hirdetményi iroda fürdő-utca

1-ső szám.

Rajzolja:

JANKÓ

Metzsi:

POLLAK.

9-dik diaadás.
(Magyarulven 5-dik.)

A nemi élet titkai és veszélyei.

Értekezések a nemzés-, terhesség-, önfertőzés-, magömlés-, sápkor-, fehérfolyás-, közöslési téhetetlenség-, női magtalanlásról stb., az utóbbi betegségek óv- és gyógy módjával. Függetlenül a bujakeri ragályzásról, és Dr. Rodet lyoni orvos ragály elleni óvszeréről a férfi és női ivarszerek, boncz-tani ábráival.

Ára 1 frt. Postán megküldve 20 kral több utánvétellel 40 kral több.

Megrendelhető szerzőtől következő cím alatt:

Dr. EIBER U.

József-utca 66-dik szám, saját ház, Pesten.
Betegek levél útján is gyógyíttatnak.

Idült vagy kezdetleges

titkos betegségeket

és

TEHETETLENSÉGET

hasonszenvi gyógymód szerint gyógyít

Dr. ERNST L.,

bálvány-utca 6. szám, 2. emelet 15. ajtó.

Rendelési-idej délután; 2—6 óráig.

E betegségek gyakran, hogy azonnali eredmény éressék el, könnyelműen nagy adag jód vagy kénesóval kezeltenek. Az így gyógyultak azonban a borzasztóbb utóbajoktól támadtatnak meg; annyira, hogy a könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyújt a hasonszenvi gyógymód, mert nemcsak a legrégibb bajokat meggyógyítja a behatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem lehet. Az életrend mellette oly egyszerű, hogy mindenkitől megtartható.

Téli kabátok 18 frtól

Utazó bundák 36 „

Városi bundák 35 „

főfelé. Valamint egyéb uri- és gyermek-ruhák, ugy-szintén cseléd-ruhák legjutányosabban.

Rothberger Jakab-nál

cs. kir. udvari szállító.

Pest, váci- és régi posta-utca sarkán 1-ső em.

Ócska ruhák ujjakkal kicseréltenek.

Visselt ruhák legjobb állapotban a legolcsóbban.
Vidéki megrendelések pontosan. Nem tetszők kicseréltenek.

Med. Dr. Klein Miksa

különleges orvosa

valamennyi nemi és vizeleti szervek

betegségeinek, mindkét nembelieknél, gazdag tapasztalat után **biztosan** gyógyítja

az éjjeli ágybani vizelet

(Enuresis nocturna)

is, ifjabbak valamint korosabbaknál.

A legszigorubb titoktartás biztosított. Hitelesített bizonyítványok nagy számban rendelkezésére állanak.

Lakik: Kristóffy 2. sz. a „Nagy Kristóf”-hoz, Pesten.

Rendel 11—1 és 3—5 óráig.

Idősebbeknek levél útján.

Lőrincz István

lábbeli gyárnok

Budapesten, országut 19. sz. a.

ajánlja **férfi-, női- és gyermeknemű lábbeli gyártmányait**, melyekkel a 1872. é. kecskeméti országos kiállítás-on bronz-, az aligmult bécsi világkiállítás-on pedig érdem-éremet nyert.

Megrendelések helyben és **vidékre, nagyban** és **ki-csinyben** a legnagyobb **pontosággal** eszközöltetnek. **Vidékieknek rendes mérték nélkül is**, csupán centimeter, sőt viselt lábbeli után a **legkényelmesebb lábbeliek** utánvétellel küldetnek.

Netalán készletben nem található mértékű lábbelit (kivéve hosszú szárú csizmát) gyára kitűnő berendezése mellett, gépek segítségével, **2 óra alatt**, szinte **jótállással** elkészít.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer
váltóláz ellen,

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók nagygyűlése

Fiumében

pályadíjjal **koszorozott.**

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerertársán.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszorozott készítményt kérje és fogadja el.

